

λεγόμενα εἰσὶν ἀληθῆ. Ὁ Κλεμανσὼ εἶδεν ὅτι ὁ Κ. Σαμφὼν τὸν ἠκροάζετο μετὰ προσοχῆς, θέλων δὲ νὰ δώσῃ βαρύτητα τινὰ εἰς τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ μελετώμενα ἐμπορικὰ σχέδια ἅπερ ἐξέθετεν, ἤρξατο διὰ μακρῶν προσιμίων καὶ περιστροφῶν ν' ἀποδεικνύῃ εἰς τὸν μέλλοντα πενθερόν του ὅτι εἶχεν ἐντελεῖς γνώσεις περὶ τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τῆς Γαλλίας μετὰ τῶν ἀποικιῶν καὶ τῶν ὠφελειῶν τῆς πολιτικῆς αὐτῶν ἐνώσεως.

Ὁ Κ. Σαμφὼν κατεθέλχθη, ἀλλ' ἐφοβεῖτο πάλιν μὴ ὁ Ἑρνέστος ὁ πόσον ἐμπειρος ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων, δὲν ἦτο τοιοῦτος καὶ εἰς τὰς ἄλλας σχέσεις τοῦ βίου, καὶ μὴ δὲν ἤθελε δυνήθῃ νὰ ἐλκύσῃ τὴν εὐνοίαν τῆς Κλάρας ὅπως εἰλκύσε καὶ τὴν ἰδικήν του. Ὁ φόβος οὗτος ἰνάγκασε τὸν Κ. Σαμφὼν νὰ δώσῃ εἰς τὸν Ἑρνέστιν ἐπεξηγήσεις τινάς, αἵτινες ἤθελον εἶσθαι περιτταὶ ἐὰν ὁ σκοπὸς τοῦ ταξειδίου τοῦ νέου ἦτο ἐμπορικὸς μόνον ὡς ἐφάνετο.

— Ὁ Κ. Ἐδουάρδος Βελμὸτ, εἶπεν, ὅν πρό ὀλίγου εἶδετε καὶ ὁ ὁποῖος θέλει διαμείνῃ ἐπὶ ἓνα μῆνα μεθ' ἡμῶν εἶναι δεῦτερος ἐξάδελφος τῆς Κλάρας καὶ ἀνεψιὸς μου. Ἡ σύζυγός μου, καὶ ἡ μήτηρ τοῦ Ἐδουάρδου ἦσαν θυγατέρες τοῦ δὸν Ζοζουέ Τορρένου, πλουσίου κατοικοῦ τοῦ Κούβα, ὑπανδρεύθησαν δὲ κατὰ παράδοξον σύμπτωσιν ἡ μὲν πρωτότοκος ἓνα Ἀγγλόν, ἡ δὲ δευτερότοκος ἓνα Γάλλον, καθ' ἣν ἐποχὴν μάλιστα τὰ δύο ταῦτα ἔθνη διέκειντο εἰς ἀσπονδον ἔχθραν. Ὁ Κύριος Βελμὸτ ἔφερε τὴν σύζυγόν του εἰς τὰς Ἰνδίας ἐνθ' αὕτη ἀπέθανεν μετὰ τινὰ δ' ἔτη ὁ Κύριος Βελμὸτ ἐπανεκάμφεν ἐν Σικωττία εἰς τὴν γενέτειράν αὐτοῦ γῆν. Ἐπὶ μακρὸν χρόνον εἶχε διακοπὴ ἡ μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ πενθεροῦ μου Ζοζουέ Τορρένου ἀλληλογραφία, ἐσχάτως δὲ ἔμαθον ὅτι οὗτος ἀπέθανεν ἐγκαταλείψας κολαστικίαν περιουσίαν ἐπιβαρυσμένην ὅμως ὑπὸ πολλῶν χρεῶν ἀνεξοφλήτων, τοῦτο συμβαίνει πάντοτε εἰς ὅλους τοὺς Ἰσπανοὺς ἀποίκους.

Ἡ θυγάτηρ μου καὶ ὁ Ἐδουάρδος εἰσὶν οἱ κληρονόμοι τῆς περιουσίας ταύτης καὶ ἐπὶ τούτῳ ὁ Κ. Βελμὸτ ὅστις ἤδη εἶναι μέλος τοῦ Ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου ἔστειλε τὸν υἱόν του εἰς τὰς Ἀντινήσους ἵνα τακτοποιήσῃ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. Ἐνδέχεται μετὰ τινά καιρὸν νὰ ἀπέλθῃ ἐν Κούβα μετὰ τοῦ Κυρίου Βελμὸτ καὶ ἐπεθύμουν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου ταύτῃ ν' ἀφήσω ἐδῶ ἄνθρωπον τῆς ἐμπιστοσύνης μου.

Ὁ Κλεμανσὼ δὲν ἀπάντησεν κατὰ πρῶτον εἰς τὴν ἐκμυστήρευσιν ταύτην διότι μία ἰδέα κατεῖχε αὐτόν.

— Ἐάν, ἔλεγεν καθ' ἑαυτόν, ἐν συνοικίσιον μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῆς Κλάρας φαίνεται ἐπικερδὲς εἰς τὸν Κύριον Σαμφὼν, πόσω μᾶλλον θὰ τῷ ἦναι ἐπικερδὲς τὸ τοιοῦτον μεταξὺ δύο κληρονόμων μιᾶς περιουσίας. Εἴτα δὲ στραφεὶς πρὸς τὸν Κ. Σαμφὼν, καὶ πάντοτε ὑπὸ τῆς αὐτῆς κατεχόμενος ἰδέας.

— Ὁ Κ. Ἐδουάρδος εἶναι πλούσιος; ἠρώτησεν.

— Ὁ Κ. Βελμὸτ εἶναι ὑπέρπλουτος, ὁ δὲ Ἐδουάρδος εἶναι μονογενὴς υἱὸς ὡς ὑμεῖς.

Ἡ ἀπλουστάτη αὕτη ἀπάντησις τοῦ Κ. Σαμφὼν ἐφάνη εἰς τὸν Ἑρνέστιν ὑποκειρομένην ἔχουσα σκοπὸν, ἡ δὲ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἐδουάρδου σύγκρισις τοῦ Κρολὸυ ἦτο κατ' αὐτόν ὡς ἂν ὁ Κ. Σαμφὼν τῷ ἔλεγε.

Ὁ Ἐδουάρδος εἰνοεῖται πλείοτερον τοῦ παρά τῆς τύχης παρασκευάσθητι ὅθεν ν' ἀντιπαλαίσῃ κατὰ τοιοῦτου ἀντιπάλου.

Μολαταῦτα ὁ Ἑρνέστος δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐκφράσῃ τὴν περὶ τοῦ μεταξὺ Κλάρα καὶ Ἐδουάρδου συνοικεσίου ὑποψίαν τοῦ καὶ ἠρέσθη νὰ εἴπῃ.

— Ὁ Κ. Ἐδουάρδος ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται εἰς ἐκ τῶν πρώτων Τζέντιλμαν τῆς Ἀγγλίας συγχαίρει δὲ τὴν δεσποινίδα Κλάραν τοιοῦτον ἔχουσαν ἐξάδελφον.

Ἡ φράσις, τὴν δεσποινίδα Κλάραν, ἦτο πόσον ἀτοπος ἐν τῇ συνομιλίᾳ, ὥστε ὁ Κ. Σαμφὼν τὸ παρατήρησεν καὶ ὑποπτέυθη πρὸς στιγμὴν τὴν ἀληθῆ πρόθεσιν τοῦ Ἑρνέστου. Ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν προὔτιθετο νὰ ἐμβατεύσῃ ἐν τῇ διανοίᾳ τοῦ νέου, ὑπηρετῆς τις εἰσελθὼν ἀνήγγειλεν ὅτι τὸ πρόγευμα ἦν ἐτοιμον· διὸ μετέβησαν ἀμφότεροι ἐν τῷ ἐστιατορίῳ.

Κατὰ τὰς ὀλίγας στιγμὰς καθ' ἃς ὁ Κλεμανσὼ ἔμεινεν ἐν τῇ αἰθούσῃ, ἐποιήσατο καθ' ἑαυτόν παρατήρησιν τινὰ ἥτις εἶναι ἐφαρμοστέα εἰς ἀπάσας τὰς τῶν ἀποίκων οἰκίας. Τὸ ἀντικείμενον τῆς παρατηρήσεως ταύτης ἦν ἡ προφανὴς διαφορά ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ τινῶν σκευῶν τῆς οἰκίας καὶ τῶ ὄντι, πᾶν τὸ ἐξ ὀρειχάλκου, πορσελάνης ἢ κρυστάλλου σκεῦος ἦτο ἐκ τῶν πολυτιμοτέρων, ἐνθ' αὖ ἐπιπλα, ἦτοι οἱ σκίμποδες, αἱ τράπεζαι καὶ αἱ δίποδες (Consoles) ἦσαν πενιχραί, παλαιαὶ καὶ κολοβομένηαι· καὶ τοῦτο καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ ξυλουργικὴ εἶχεν φθάσει εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς ἐν Γαλλίᾳ, καὶ ὅτε ὁ ἐλάχιστος ἰδιώτης ἠμιλλᾶτο νὰ εὐτρεπίσῃ διὰ τούτων τὸν οἶκόν του. Ἀλλ' ἡ ἐκπληξίς του ἐκορυφώθη, ὅταν εἰσερχόμενος ἐν τῷ ἐστιατορίῳ εἶδεν πολυτελεῖς πρόγευμα ὅπερ ἦν ἡτοιμασμένον ἐν τῇ τυμαλφῶς τραπέζῳσκει. ὅτι.

Ἀργότερον ὅμως, ἐπισκεπτόμενος καὶ τὰς ἄλλας οἰκίας, ἐσυνείθισεν εἰς τὴν ἀσυμφωνίαν ταύτην, καὶ ἠννόησεν ὅτι καὶ τὰ κάλλιστα ἐξ ἀνακαρδίου καὶ λοχρόου (Ratissandre) ἐπιπλα, μὴ δυνάμενα ν' ἀνθέξωσιν εἰς τὴν ὑγρασίαν καὶ τὸν καύσωνα τῶν Ἀντινήσων διερρήγνοντο. Ἀλλὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ὁ Ἑρνέστος ἐξῆλθεν κακὸν συμπέρασμα ἐκ τῆς μικροῦ λόγου ἀξίας καὶ ἀπλῆς ταύτης παρατηρήσεως, ὑποθέσας ὅτι ἡ διεύθυνσις τῆς οἰκίας τοῦ μέλλοντος πενθεροῦ του ἦτο κακῶς διοργανισμένη. Ἐν Γαλλίᾳ ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἤθελεν εἶσθαι δικαία διότι πολλάκις ἡ διεύθεσις ἐνὸς δοματίου μαρτυρεῖ τὸν χαρακτῆρα τῶν κατοικούντων αὐτὸ καὶ ἐκ τῆς ἰδέας ταύτης ὀρμώμενος ὁ Ἑρνέστος ὑπέθεσεν ὅτι ἡ

συνεσφηνγμένους έχων τοὺς γρόνθους καὶ σπινθηροβολοῦν τὸ ὄμμα ἐκράζε πρὸς τὸν κύριόν του.

— Συγγνώμην αὐθέντα, συγγνώμην κύριοι ἀφίστατέ με νὰ ξυλοκοπήσω αὐτὸν τὸν γκαθὲμ, διὰ νὰ μάθῃ νὰ ὁμιλῇ καλλίτερον διὰ τὰ βώδια τῆς Νορμανδίας.

— Τί θὰ εἰπῇ τοῦτα ἀνάστη αὐθάδην; ὑπέλαθεν ὁ Ἑρνέστος.

— Θὰ εἰπῇ, ἀνέκραξεν ὁ Ἰωάννης, δεικνύων τὸν ἀντίπαλόν του, ὅτι αὐτὴ ἡ ἀγγλικὴ πατάτα, δυσχυρίζεται ὅτι τὸ ῥοσμπίρ τοῦ τόπου του εἶναι χίλιαι φοαῖς καλλίτερον ἀπὸ ἐκεῖνο τῆς Νορμανδίας!

Εἶτα δὲ, χωρὶς τὸ ὀργίλον ὕφος τοῦ κυρίου του ὁ ἀναχαιτίσθαι αὐτὸν στραφεῖς πρὸς τὸν Ἀγγλον καὶ θέττων τὸν γρόνθον ὑπὸ τὴν βίνα αὐτοῦ.

— Θὰ σοῦ δείξω ἐγὼ διαβόλου πατάτα, ἐγκυλοῦθησεν, ποῖον εἶναι τὸ καλλίτερον ῥοσμπίρ.

Ὁ Κλεμανσὼ ἐζήτησε νὰ ἐπέμβῃ κατὰ τοῦ Ἰωάννου, ἀλλ' ὁ Κ. Σαμφὼν ἠμπούδισεν αὐτὸν, νύσας δὲ εἰς γραιὸν τινὰ δούλον θεωροῦντα μετ' εὐχαριστήσεως τὴν σκηνὴν ταύτην.

— Ὁδῆγίσατε εἶπεν, τὸν νέον αὐτὸν εἰς ἓνα θάλαμον, καὶ βάλλετε τὸν νὰ κοιμηθῇ.

Στρεφόμενος δὲ πρὸς τὸν Ἀγγλον,

— Σὺ δὲ, προσέθεσεν, ὕπαγε εἰς τὴν ἐργασίαν σου, καὶ μὴ με ἀνυχάσης νὰ εἶπω τοῦ αὐθέντου σου τὴν διαγωγὴν σου.

Ὁ ἀκίνητος μείνας ὑπὲρ τῆς Ἀγγλίας, ἐχαιρέτησεν καὶ ἐξῆλθε χωρὶς νὰ προσέτῃ λέξιν, ὁ δὲ Κ. Σαμφὼν ἀποτεινόμενος εἰς πεντακοντούτιδα τινὰ ἄνδρα ὅστις εἶχεν τρέξει ὡσαύτως εἰς τὸν θόρυβον, καὶ ὅστις εἰς τὸ διάστημα τῶν ἐπεξηγήσεων εἶχεν ἤδη ἐρωτήσῃ δύο ἢ τρεῖς δούλους.

— Τί ἐτραξε, κύριε Ὄθεν; ἠρώτησεν.

Τὸ ὄνομα τοῦτο ὡς καὶ τὸ ὕφος τοῦ πρὸς ὃν ἀπνύονετο ἡ ἐρώτησις αὐτὴ ἐπληροφόρησαν τὸν Κλεμανσὼ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἦτον ὡσαύτως Ἀγγλος, ἡ δὲ ἀνακάλυψις αὐτῇ κῆρυξεν τὴν δυσπρόσκειαν τοῦ φίλου μας βλέποντος τὴν οἰκίαν ἣν ἐμελλε νὰ κατοικήσῃ κατεχομένην ἀπὸ Ἀγγλων. Τὸ ἀπλοῦν ὅμως καὶ σοβαρὸν συνάμα ἦθος τοῦ Κ. Ὄθεν καὶ ὁ τρόπος δι' οὗ ἀπήντησεν εἰς τὸν Κ. Σαμφὼν προκατέλαβον καὶ ἐξῆλθον ἐν μέρει τὰς περὶ αὐτοῦ δυσμενεῖς ἐντυπώσεις τοῦ Ἑρνέστου.

— Ἰδοὺ πῶς συνέβη, ὁ Κ. Ὄθεν, εἶπεν ὁ νέος ἐκεῖνος ἀφίχθη σήμερον τὸ πρωὶ πεζῇ καὶ ἐνῶ ἦτο ἀκόμη κατάκοπος καὶ περὶ ὁδὸς τῇ ἐδῶσαν ἀπερισκέπτως νὰ πίνῃ ποτῆριον τινὰ ῥωμίου, ἐπεὶ δὲ ἐπαῖνε τὸν εἰσῆλθον εἰς τὸ ἐστιατόριον ἐνθα εὗρίσκετο ὁ Τζῶν, ὅστις βλέπων αὐτὸν ὀλίγον οἶνοβαρῇ καὶ θέλων νὰ ἀστείευθῇ τὸν ἠνάγκασεν νὰ πίνῃ ἀκόμη τινὰ ποτῆριον· τότε ἀγνοῶ ἐπὶ τινῶν λόγων φη-

λονεῖα τις ἐξεβράγη μεταξὺ αὐτῶν ἐπὶ τῶν πρωτείων τῆς πατρίδος ἐκάστου καὶ ἐπροτίθοντο ἤδη νὰ λύσωσι τὴν εἰρήδα διὰ τοῦ γρόνθου ὅτε ὅμοις ἐπήλθετε.

— Ἐξαίτωμαχί συγγνώμην, κύριοι, εἶπεν ὁ Ἑρνέστος σφόδρα δυσηρεστημένος, διὰ τὸ σφάλμα τοῦτο τοῦ ὑπηρετοῦ μου· μέχρι τοῦδε δὲν εἶχον παρατηρήσει ὅτι μεταξὺ τῶν ἐλλατωμάτων τοῦ ἦτο καὶ μέθυσος· ἀλλὰ θὰ τὸν ἀποβάλλω ἐάν ποτέ. . .

— Δὲν θέλετε τὸν ἀποβάλλει διέκοψεν ὁ Κ. Σαμφὼν μειδιῶν διότι νομίζω ὅτι ὁ δυστυχὴς νέος εἶναι ἀθῶος καὶ ὅτι ἡ εἰς αὐτὸν συμβάσα μέθη δὲν εἶναι ἐδικόν του σφάλμα. Ἡ ἐπικρατοῦσα ἐνταῦθα θερμότης ἡ καθιστῶσα ἀναγκαῖα τὰ πνευματώδη ποτὰ τοῖς δίδει τρομερὰν ἐνέργειαν ἐπὶ τῶν μὴ ἐξοικειωμένων εἰσέτι με τὸ κλίμα μας. Ὁ ὑπὲρ τῆς σας ἤθελε πίνει τὸ διπλοῦν ἴσως ἐν Γαλλίᾳ χωρὶς νὰ τῷ προξενήσῃ τίποτε, ἐνῶ ἐδῶ τόσον ὁ ἥλιος ὅσον καὶ τὸ ῥώμιον τοῦ ἐξῆλθον τὸν ἐγκέφαλον. Μετὰ τινας ὥρας δὲν θὰ ἔχῃ πλέον τίποτε.

Καὶ ὁ Κ. Σαμφὼν διέταξε πάραυτα νὰ ἐτοιμάσῃσι τὸ πρόγευμα διὰ τὸν ξένον τοῦ ὅστις ἐδεῖτο ἀνάκτισιν διὰ νάρκωσιν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰσῆλθον ἀμφότεροι ἐν τῇ αἰθούσῃ. Ἀλλ' ἤδη, ἅμα τῆς ἀφίξεως τοῦ Ἑρνέστου, τὰ ζιζάνια τῆς διχονοίας ἐσπάρτησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, ὑπηρετῶν καὶ κύριοι ἤρχισαν νὰ μισῶσιν ἀλλήλους.

Ὁ Ἑρνέστος καὶ τοι φαινόμενος ὅτι ὠργίσθη κατὰ τοῦ Ἰωάννου, ἐσωτερικῶς ὅμως δὲν ἠδυνήθη εἰμὴ νὰ ἐπευφημήσῃ τὴν διαγωγὴν τοῦ ὑπηρετοῦ του, ἅμα ἐμαθὲν ὅτι ὁ ἀντίπαλός αὐτοῦ ἦν ὁ ὑπὲρ τῆς τοῦ Κ. Ἐδουάρδου Βελμότ. Πιθανὸν καὶ ὁ τελευταῖος οὗτος τὰς αὐτὰς νὰ εἶχεν ιδέας διότι εἶχεν ἰδεῖ κεκρυμμένος ὀπισθεν τῆς αὐλαίας τοῦ παραθύρου τοῦ θαλάμου του τὴν συμβάσαν σκηνὴν χωρὶς νὰ ἐπέμβῃ παντάπασι.

Πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἔπρεπε νὰ ὑπάρχουσι δύο Εὐρωπαῖοι ἐν τῇ οἰκίᾳ ἵνα ὑπάρχωσι καὶ δύο ὑπηρετῶν καθότι οἱ τελευταῖοι οὗτοι εἰσὶ σπάνιοι ἐν Γουαδελοῦπη οἱ ὀλίγοι δὲ ἐκεῖνοι οἵτινες ὑπάρχουσι ἐφέρθησαν ἐξ Εὐρώπης ὡς ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Τζῶν οἱ δύο οὗτοι ὑπέρμαχοι τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ ψυχρὰ ἐκείνη ἐθιμοταξία ἡ ἐπικρατήσασα μεταξὺ Ἑρνέστου καὶ Κ. Σαμφὼν ἤρχισε νὰ σμικρύνηται, καθ' ὅσον ἐπροχώρουν εἰς τὰς συνδιαλέξεις. Αἱ συνδιαλέξεις αὗται ἐπὶ ἐμπορικῶν συμφερόντων περιστρεφόμεναι, συμφερόντων κοινῶν καὶ εἰς τὴν προμηθευτὴν καὶ εἰς τὸν ἀποικόν, ἐδῶσαν εἰς τὸν Κ. Σαμφὼν καλλιτέραν ιδέαν περὶ τοῦ Ἑρνέστου, ὅστις ὠμίλει καὶ ἐγνωμοδοτεῖ εὐστόχως, διότι ἀφ' ἧς στιγμῆς αἱ φροῦδαι αὐτοῦ ιδέαι δὲν ἐνδιέφεροντο, ὁ Κλεμανσὼ ἐπέφερεν ἀκριβεῖς κρίσεις ἐπὶ πάντων μετὰ τῆς πεποιθήσεως ἐκείνης ἣν ἔχει τις οὐχὶ ὅταν αἱ προλήψεις τῶν τῶν ὁδῶν αἱ ἀλλ' ὅταν ἡ συνείδησις τῷ ὑπαγορεύει ὅτι τὰ

εἰς τὴν θύραν ἀπ' ἧς εἶχεν ἐξέλθει ἡ κυρία τῆς καὶ ἀνεχώρησε πάραυτα. Εἶχεν ἔλθει ἵνα ζητήσῃ τὸ ποτήριον ὅπερ ἡτοίμασεν ἡ νέα κόρη, ἀλλὰ βλέπουσα τὸν Ἑρνέστιν πίνοντα ἀπῆλθεν παρευθὺς παρὰ τῇ κυρίᾳ τῆς λέγουσα αὐτῇ μετ' ἐκπλήξεως.

— Δεσποινίς, ὁ ξένος ἐπιεν μὲ τὸ ποτήριον σας.

Ἀνεφέρχμεν τὸ μικρὸν τοῦτο συμβάν, διότι θέλει ἔχει τινὰ ἐπιφρόνῃ ἐπὶ τῶν συμβουσιζομένων μετὰ τὴν πρώτην ταύτην συνάντησιν.

Ἐξ ἄλλων, ὅλα ὅσα ἐδιεγρήθημεν συνέησαν εἰς τὸ διάστημα ὀλιγώτερον ἐνὸς λεπτοῦ.

Ὁ Κ. Σαμφὼν τοσοῦτον ἐκπλήττετο διὰ τὴν ἀπροσδόκητον ἀφίξιν τοῦ Κλεμανσῶ ὥστε ἐλκυσμένην τὴν μετ' αὐτοῦ Ἀγγλον, καὶ δὲν ἐνθυμήθη κἀν ὅτι ὤφειλεν νὰ συστήσῃ εἰς ἀλλήλους τοὺς δύο νέους.

— Κύριε Βελμὸτ, εἶπεν πρὸς τὸν Ἀγγλὸν ἀποτεινόμενος, σὰς συστήνω τὸν Κ. Ἑρνέστιν Κλεμανσῶ, υἱὸν τοῦ ἐν Χάρβρη ἀνταποκριτοῦ μου.

— Κύριε Κλεμανσῶ, ἐπανέλαβεν σὰς συστήνω τὸν κύριον Ἐδουάρδον Βελμὸτ, ἐξάδελφον τῆς θυγατρὸς μου Κλάρας.

Οἱ δύο νέοι ἐχαιρέτησαν ἀλλήλους μετὰ ψυχρότητας ἥτις ἐδείκνυν ὅτι ὁ εἰς ἀπῆρσκεν εἰς τὸν ἄλλον.

Διατὶ τοῦτο; εἶναι μυστήριον τῆς φύσεως.

Καὶ μολαυτὰ, ἐὰν ἡδύνατο τις νὰ ἐξετάσῃ κατὰ μόνας τὸν χαρακτῆρα ἐκάστου ἐξ αὐτῶν, ἤθελεν ἐκπληχθῆ ἀνακαλύπτων εἰς δύο ἀνθρώπους οἵτινες οὐδέποτε εἶδον ἀλλήλους τὰ αὐτὰ φρονήματα, τὰς αὐτὰς ἰδέας, τὸν αὐτὸν ἐνθουσιασμὸν, ψευδῆ ἢ ἀληθῆ, καὶ ἤθελεν εἰπεῖ μετὰ πεποιθήσεως ὅτι οἱ δύο αὐτοὶ ἀνθρώποι ἅμα συναντῶντα ἤθελον συμφιλιωθῆ, συσφιγθῆ δι' ἀρρήκτων δεσμῶν καὶ ἀποκατασταθῆ ἀδελφοί.

Καὶ ὅμως οὐδέποτε δύο ἀνθρώποι συναντῶμενοι κατὰ πρῶτον ἠσθάνθησαν, ἀνευ τινὸς αἰτίας, τοσαύτην πρὸς ἀλλήλους ἀντιπάθειαν ἥτις εἰκονισθεῖσα καὶ ἐπ' αὐτῶν, οὕτως εἰπεῖν, τῶν προσώπων τῶν ἐξέπληξε οἱ ὀλίγον τὸν Κ. Σαμφὼν ὅστις θέλων νὰ ὁμιλήσῃ ἀνετώτερον μετὰ τοῦ Κλεμανσῶ,

— Ἐδουάρδε, εἶπεν στρεφόμενος πρὸς τὸν Κ. Βελμὸτ, θέλωμεν ἀναβάλλει τὴν ἐπίσκεψιν μας εἰς μίαν ἄλλην ἡμέραν. Ὁ Ἐδουάρδος ὑπακλινόμενος ἐξῆλθε τῆς αἰθούσας, ἀλλ' ὁ Ἑρνέστις παρετήρησεν εὐστόχως ὅτι τὰ βήματα τοῦ Ἀγγλοῦ ἀντήχων ἐν τῇ οἰκίᾳ ἤκουσεν αὐτὸν ἀναβαίνοντα μίαν κλίμακα, διαβαίνοντα μακρὸν διάδρομον καὶ τελευταῖον ἱστάμενον ὑπεράνω τῆς αἰθούσας ἐν ἧ εὐρίσκετο ὁ Ἑρνέστις μετὰ τοῦ Κ. Σαμφὼν. Τοῦτο ἀπῆρσε εἰς τὸν φίλον μας διότι ἐσυμπέρανεν ὅτι ὁ Κ. Βελμὸτ θὰ κατῴκει ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κ. Σαμφὼν, ἢ τοῦλάχιστον ὅτι θὰ ἦτο εἰς τακτικὴν ἐπίσκεψιν.

Ἦθεν, ὅτε ὁ Κ. Σαμφὼν μαθὼν τὰς λεπτομερείας τῆς ἀφίξεώς του, τῷ εἶπεν νὰ μετακομίσῃ τὰ ἐπιπλά εἰς τὴν οἰκίαν, ὁ Ἑρνέστις ἔσπευσεν ν' ἀποποιηθῇ προβάλλων ὅτι δὲν ἐπεθύμει νὰ στενοχωρήσῃ οὐδένα· ἀλλ' ἡ ἐκπληξὶς τοῦ Κ. Σαμφὼν ὑπέδειξεν αὐτῷ ὅτι ἡ ἀποποιήσις του αὐτῇ ἦτον ἀνόητος, ὅθεν ἐδέχθη, ἀλλὰ μετὰ δυσθυρίας ἦν ὁ Κ. Σαμφὼν παρετήρησεν μὲν ὅτι δὲν ἠδυνήθη ποτε νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι εἰς ἀνθρώπος διανύσας χιλιάδας διακόσιαις λεύγας ἐν ἀποκατασταθῇ ἐν ἐμπορικῷ καταστήματι, ἤθελεν ἐπιστρέφει ἀπρὸς ἀνεῖν τινὰς αἰτίας. Ἀποδώσας ὅθεν τὴν ἀμηχανίαν καὶ τὴν ψυχρότητα τοῦ Ἑρνέστου εἰς τὴν φυσικὴν ἐκείνου δειλίαν, ἥτις εἶναι ἰδίᾳ εἰς τινὰς ἀνθρώπους, ὑπέλαβεν μετὰ καλοκαγάρθου τινὸς ἤθους σπανίου εἰς τοὺς Κρεολοὺς.

Ἄκουσον φίλε μου, οὐδεὶς νὰ συναίθισται ὅσον τάχιον τὰ ἦθη τοῦ τόπου μας· εἶσαι υἱὸς τοῦ παλαιότερου γίλου μου, διότι καίτοι μὴ ἰδὼν πώποτε τὸν πατέρα σου, τὸν θεωρῶ ὅμως ὡς φίλον, διότι εἰκοσι ἐτῶν εὐλικρινεῖς καὶ ἀμώμητοι σχέσεις ἤθελον λογιζέσθαι ὡς οὐδὲν ἐὰν δὲν συνέδεον ἀλλήλους δι' ἀκραίονους φιλίας καὶ ἀμοιβαίας ὑπαλλήσεως. Εἶσαι ἐδῶ, ὡς ἐὰν ἦσθ εἰς τὴν οἶκον σου· περικτηθῇ, σπούδασον τὸν τόπον μας ἐν ἀνέσει, καθ' ἑσὸν δὲ ἀφορὰ τὸν σκοπὸν τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεώς σου καὶ τὴν ἐπιθυμίαν σου τοῦ νὰ ἀποκατασταθῇς ἐν Γουαδελούπη θέλωμεν συνομιλήσῃ ὅποτε σοὶ φανῇ ἀρεστόν.

Ὁ Ἑρνέστις προκατειλημμένος ὢν πάντοτε κατὰ τοῦ Κ. Σαμφὼν ἐστοχάσθη ὅτι ὁ τελευταῖος οὗτος ὑπαινιγμὸς τοῦ μέλλοντος πενήτερός του ἦτον ἐκ περισσοῦ διότι οὗτος ἐγνώριζεν βεβαίως τὸν σκοπὸν τοῦ ταξιδίου του, καίτοι ὁ Ἑρνέστις ἐπροσποιεῖτο τὸ ἐναντίον ἠρκεσθῆ ὅθεν ν' ἀπαντήσῃ διὰ μιᾶς ὑπακλίσεως.

Ὁ κύριος Σαμφὼν ἐν τῇ πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ προσφιλούς του ἀνταποκριτοῦ εὐνοίᾳ του δὲν δυσχερεστήθη διὰ τὴν διηγετικὴν ταύτην ψυχρότητα, ἀλλ' ἤρχισε νὰ φοβῆται μὴ ἐκεῖνος ἐφ' ᾧ ἐστήριζεν ἐλπίδας συνοικεσίου μετὰ τῆς θυγατρὸς του ἦτο εἰς βλάβην καὶ τίποτε πλεονέκτον.

Ἐν τούτοις, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπληροσφαιεῖτο ἀπὸ τὸν Ἑρνέστιν περὶ τοῦ μέρους ἐνθὺς οὗτος εἶχεν ἀφήσει τὰ ἐπιπλά του ἵνα διατάξῃ νὰ μετακομίσωσιν αὐτὰ εἰς τὴν οἰκίαν κραυγῇ ὀργίλλε, ἡκούσθη, ὁ δὲ Ἑρνέστις ἀνεγνώρισε τὴν φωνὴν τοῦ Νορμανδοῦ τοῦ κραυγάζοντος μεγαλοφώνως.

— Στάσου! στάσου! διακόλου ποντήριε, νὰ εἰ μάθω ἐγὼ πῶς παίζουσιν ταῖς γροθιῖς!

Ὁ Κ. Σαμφὼν καὶ ὁ Κ. Ἑρνέστις ἐξῆλθον καὶ εἶδον τὸ Ἰωάννην Πλανζὲ ἐνώπιον μεγαλοσώμου τινὸς ἀνδρὸς εὐρυνώτου καὶ εὐρύστου ὡς αὐτὸν, πλὴν ἀπαθοῦς καὶ ἀταράχου, φέροντος ἐρυθροκίτρινα οἰκίσματα.

Εἰς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Κ. Σαμφὼν ὁ ἀντίπαλος τοῦ Ἰωάννου ἐγκατέλειπε τὴν μάχην αὐτοῦ θέσιν, ἐνῶ ὁ Ἰωάννης

πὴν λάβοντα ἐνώπιον τοῦ δίσκου ἐκείνου ἐνῶ εἰς παρα-
κείμενον τι δωμάτιον ἤκουε τὸν Ἰωάννην Πλονζὲ ἀνακρά-
ζοντα στεντορείως.

— Εὐχαριστῶ!.. Εἶναι καλόν! Εὐχαριστῶ!.. ἀ-
κόμη ὀλίγον!.. Καὶ τοῦτο, διὰ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν κύριόν
του ὅτι ἐξετέλει μετ' ἐνεργητικότητος τὸ χρέος του.

Ὅλοι οἱ μεγάλοι ἄνδρες, τὰ μεγάλα πιεύματα, καὶ αἱ
γενναῖαι καρδίαι ἔχουν στιγμιαίας ἀδυναμίας. Τὸν Ἑρνέ-
στην κατέλαβε θυμὸς μανιώδης ἐναντίον τοῦ εὐήθους Ἰωάν-
νου, ὅστις ἐξέθετε τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτοῦ μὴ ἀκολουθῶν
τὸ παράδειγμα τοῦ κυρίου του. Μεταξὺ τοῦ Κλεμανσῶ καὶ
τοῦ Ἰωάννου Πλονζὲ, ὑπῆρχε διαφορά τις ὡς ἡ τοῦ Δὺν
Κισσώτου μετὰ τὸν Σάγγχον Πάντζον, καὶ ὁ Κλεμανσῶ ἠτοι-
μάζετο νὰ ἐξέλθῃ ὅπως ἐπιπλήξῃ τὸν πιστὸν αὐτοῦ ἀκό-
λουθον διὰ τὴν ἀπληστείαν του, ὅποτε θύρα τις πλησίον
τοῦ Ἑρνέστου ἠνοίχθη καὶ εἰσῆλθεν νεκρὸς τεταραγμένη
διευθυνθεῖσα πρὸς τὴν εὐεργετικὴν μικρὰν τράπεζαν.

Κρεολὸς τις νεῖκας, ἀνωτέρα αὐτῆς κατὰ τὴν ἡλικίαν,
τὴν ἠκολούθει, πλησιάζοντα δὲ εἰς ἐν κάθισμα ἵνα ἀποθέσῃ
τὴν ἐκ ψιάθου πλατύγυρον πέλον τῆς κυρίας τῆς, παρετήρησε
τὸν Ἑρνέστην τὸν ὅποιον ἡ θύρα εἶχε κούφει ἀπὸ τὰ θυ-
ματά τῆς. Καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ἡ δεσποινὶς ἠτοιμάζετο νὰ
πίῃ ποτῆριον λεμονιάδος, ἡ μαύρη εἶπε μετὰ δειλιάν.

— Δεσποινίς, ὑπάρχει ἐδῶ εἰς κύριος.

Ἡ νεῖκας ἐστράφη ἵνα ἴδῃ ὀπισθέν τῆς, τὸ δὲ μέλαν
βλέμμα τῆς ἀπήστραψεν ὡς ἂν ἔλεγε: « τίς ὁ τολμήσας
» νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ δωμάτιον ἄνευ τῆς ἀδείας μου! » Ὁ
Ἑρνέστης προσεδέχθη περισσώτερον ἐκ τοῦ ἀγερώχου ἤθους
ἢ ἐκ τῆς θελκτικῆς ὀρμητικότητος τῆς νεάνιδος ἥτις ἄμα ἶδε
τὸν Κλεμανσῶ καὶ ἡ αὐτὴ καὶ τολμηρὰ ἐκφράσεις τοῦ προ-
σώπου τῆς ἐξελείφθη πάραυτα· ῥίψασα δὲ βλέμμα τεθο-
ρυβημένον ἐπὶ τῆς ἐνδυμασίας τῆς καὶ ἰδοῦσα αὐτὴν συνι-
σταμένην ὑπ' ἐνὸς λευκοῦ κοιτωνίτου ἠρυθρίασε, καὶ ἀφῆσα-
σα τὸ ὅποιον ἐκράτει πλήρες ποτῆριον ἐχαίρετисεν ἐλαφρῶς
τὸν Κλεμανσῶ καὶ ἀπεσύρθη πάραυτα, νεύσασα εἰς τὴν
Κρεολὸν νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ, ἥτις ἐξετάχθη καλλιτέρον
τὸν Ἑρνέστην, ἐβρίβεν ἐξεργουμένη ἐπ' αὐτοῦ βλέμμα πε-
ριεργείας.

Ἐν τούτοις, ἄμα αὕτη ἐξῆλθεν, καὶ πρὶν εἶτι λάβῃ και-
ρὸν ὁ Κλεμανσῶ νὰ σχολιάσῃ τὴν ἐμφάνεισιν ταύτην, ὁ
Κύριος Σαμφὼν εἰσῆλθε συνοδευόμενος ὑπ' ἐνὸς νέου εὐα-
ρέστου μορφῆς, οὐτινος τὸ ψυχρὸν ἦθος καὶ ὁ τῆς ἐνδυ-
μασίας του τρόπος ἐδείκνυν ὅτι ἦν Ἀγγλος.

Ὁ Κ. Σαμφὼν κατευθύνθη πρὸς τὸν Ἑρνέστην ἐκπλη-
κτος, ὅχι διότι εὗρισκεν ἕνα ξένον ἐν τῇ αἰθούσῃ του, ἀλλὰ
διότι εὗρισκεν ἕνα ἄνθρωπον οἷος ὁ Ἑρνέστης.

Ὁ δὲ τόνος τῆς φωνῆς αὐτοῦ λέγων τῷ Ἑρνέστῃ:

— Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε, ὅτι σᾶς ἔκαμα νὰ περιμένε-
τε, ἐδείκνυν ἀρκούντως ὅτι ἐγνώριζεν ποῖον ἄνθρωπον

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΛΣΕΜ.)

περιέμεναν. Ἀλλ' ὁ Ἑρνέστης ὠργίσθη πάλιν καὶ ἐν τῇ
φιλικνθρωπείᾳ του.

— Ἄν ἤμην, εἶπεν καθ' ἑαυτὸν, καὶ ὁ ἔσχατος τῶν ἐ-
παυτῶν, ὠφείλεν ὁ Κ. Σαμφὼν νὰ ἔλθῃ πάραυτα.

Ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τόσον ταχὺς, τόσον παρα-
δοξός, ὥστε δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ ᾤξηνε τὴν δυσθυμίαν
τοῦ Ἑρνέστου καὶ ἡ παρουσία τοῦ ὠραίου Ἀγγλου, διότι
εἰς τὴν φιλορρόνησιν τοῦ Κ. Σαμφὼν ἀπήντησεν μετ' ἡ-
θους οὐτινος ἡ εὐγένεια ἦν ἀμφίβολος.

— Δὲν εἶχον οὔτε τὸ δικαίωμα οὔτε τὸν σκοπὸν, εἶ-
πεν, νὰ διαταράξω τὸν Κ. Σαμφὼν, καὶ ἐάν ἦναι σήμερον
ἐνασχολημένος θέλω ἀναβάλλει τὴν ἐπίσκεψίν μου διὰ μίαν
ἄλλην ἡμέραν.

Ἡ ἀπάντησις αὕτη τοῦ φίλου μας Ἑρνέστου ἦτον ἀ-
νόητος, ἀλλ' ὁ Κ. Σαμφὼν ἐπρωτοποιήθη ὅτι δὲν ἠνώνησεν.

Ἐν Γαλλίᾳ, εἰς μίαν ἐπίσκεψιν, πιθανόν ἡ ἐκφρασις αὐ-
τῇ νὰ ἦτο συγχωρητὴ ἀλλ' εἰς οἰκίαν κειμένην τρεῖς λεύ-
γας μακρὰν τῆς Γουαδελούπης καὶ εἰς ὥραν καθ' ἣν ὁ
κύριος καθίστα ἀφόρητον τὴν ὁδὸν τὸ νὰ προτείνῃ τις
εἰς ἕνα Κρεολὸν νὰ ἐπανακινήσῃ εἰς τὰ ἴδια χωρὶς ἡ ἐπί-
σκεψις του νὰ λάβῃ τινὰ τελεσφόρησιν ἦτο πράγμα ἀπί-
στευτον.

Ὁ Κ. Σαμφὼν ἠτένισεν ἐκπληκτος τὸν Ἑρνέστην, ἐνῶ
ὁ Ἀγγλος θεωρῶν αὐτὸν μετὰ φλέγματος οὐχὶ τέσον εὐ-
μενοῦς καὶ ὑπομειδιδῶν,

— Ὁ Κύριος εἶναι Εὐρωπαῖος, ἠρώτησεν.

— Μάλιστα κύριε.

— Γάλλος; προσέθηκεν ὁ Κρεολὸς μετ' ἐμφανισμένης
εὐμενοῦς περιεργείας.

— Μάλιστα κύριε.

Ὁ Κ. Σαμφὼν ὀπισθοπώρησεν ἐν βήμα, εἶτα δὲ θεωρῶν
μετ' ἐκπλήξεως καὶ εὐαρεσκείας τινὸς συνάμα τὸν Ἑρνέστην,

— Ὁ κύριος Κλεμανσῶ ἴσως! ἀνέκραξεν.

— Ὁ ἴδιος! ἀπήντησεν ὁ Ἑρνέστης μετὰ σοβαροτάτης
ὕποκρίσεως.

Ἀλλ' ὁ Κ. Σαμφὼν μάλιστα ἤκουσεν τὴν ἀπάντησιν τοῦ
Ἑρνέστου καὶ ἔλαβε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀνακράζων μετ' ἀ-
ληθοῦς διαχύσεως.

— Πῶς, κύριε, σεῖς εἰσθε; καὶ δὲν ἀνηγγέλθητε; μὰ
τὴν ἀλήθειαν ἐκάμετε κακά, καὶ ἀπὸ πότε ἦλθετε; πῶς ἦλ-
θετε; Ἀλλ' εἰσθε κατάκοπος φλέγετε ἀπὸ τὴν ζέσιν, πά-
ρετε τίποτε δροσιστικόν.

Ὁ Κ. Σαμφὼν ἐστράφη πρὸς τὴν τράπεζαν καὶ βλέπων
τὸ ποτῆριον πλήρες προσέθηκεν:

— Ἀ! σᾶς ἔδωσαν! πιστεῖτε ὅμως καὶ αὐτὸ τὸ ποτῆριον
τῆς λεμονιάδος! καὶ προσέφερεν ὁ ἴδιος τὸ ποτῆριον εἰς τὸν
Ἑρνέστην ὅστις ἐδέχθη αὐτὸ μετ' ἀμνηχανίας, ἀλλὰ δὲν
ἠθέλησε νὰ εἴπῃ τὰ πρὸ ὀλίγου συμβάντα ἐν τῇ αἰθούσῃ.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐπινεν, ἡ Κρεολὸς θεαπακινὶς ἀνεφάνη